



Poikaviikarien porukka, vasemmalta Ari Sihvola, Vesa Tynnälä, Kari Kylliäinen ja Pekka Päivinen.

Pikkuviikarina suvun sijoilla

ARI SIHVOLA

Isäni suku on näiltä kulmilta. Nimi **Pilli-Sihvola** esiintyy ensimmäisen kerran historiakirjoissa vuonna 1740. Osoitteemme Myllykoskella oli Niittytie 52. Isäni kotitalo oli ollut samalla tontilla, ja suvun hallussa olleesta tilasta lohkaistiin meille pala. Se oli Kurkimäen rinnettä. Sitä sanottiin Karhunpesäksi, meiltä vähän ylöspäin oli Karhunpesäntiekin. Äitini on Liikkalasta Turkian kylältä. Siellä jouduimme me lapsetkin olemaan kesällä heinätoissa ja perunannostossa. Ne tuntuivat pitkiltä päiviltä.

Jalkapalloa pelattiin lapsena paljon. Kotitaloa vastapäätä tien toiselle puolelle raivattiin itse pallokenttä. Se jäi tietysti mieleen, kun kerran jalkapalloa pelatessa napsahti ranne poikki. Si-

hen laitettiin Keltsulla kipsi kyynärpäästä myöten ja sehän olikin paha juttu, kun oli kuuma kesä eikä päässyt uimaan.

Mäen takana olevalle suolle tehtiin luistinrata, jossa oli napakiikkukin. Suon jälkeen oli kallio, jossa pelattiin lentopalloa. Lapsia oli joka talossa, joten joukkueet oli helppo saada kokoon. Talvella tehtiin Sammalsuonmäelle eli *Sammuskille* hyppyrinäki. Toisella puolella laskettiin *Höyssyntöyssynnästä*. Siellä minulla oli kerran taju kankaalla kun laskin puuta päin.

Myöhemmin, kun kantti alkoi riittää, hiihrettiin Tompurin hyppyrinäelle eli Tomskalle. Sieltä sai hyvät vauhdit; pelkästään hyppyrinä alastulorinne oli hurja. Jos sinne meni, sukset